

3. Kolmas väide, et on rikutud personalieeskirjade IX lisa artiklit 10, õiguskindluse põhimõtet ja karistuse proportsionaalsuse põhimõtet, õiguspärast ootust ja tehtud ilmne hindamisviga. Hageja väidab, et karistus ei ole süüks pandud tegudega vastavuses.
4. Neljas väide, et rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet, personalieeskirjade artikleid 12 ja 22b, abistamiskohustust ja personalieeskirjade artiklit 24, toime on pandud võimu väär- või kuritarvitamine, rikutud on direktiivi 2019/1937⁽⁴⁾ sätteid, direktiive 2000/78⁽⁵⁾ ja 2000/43⁽⁶⁾, kohustust teha Euroopa Parlamendiga lojaalset koostööd, Euroopa Parlamendi 1. juuni 2017. aasta antisemitismi vastast resolutsiooni (2017/2692 (RSP), nõukogu 2. detsembri 2020. aasta avaldust antisemitismivastase võitluse kohta, ELL artikleid 2 ja 3, Euroopa inimõiguste hartat ja inimõiguste ülddeklaratsiooni, ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, rassilise diskrimineerimise kõigi vormide kõrvaldamise rahvusvaheliste konventsiooni, ÜRO pakke kodaniku- ja poliitiliste õiguste ning majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste kohta ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni.

⁽¹⁾ Konfidentsiaalsed andmed kustutatud.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta (ELT 2019, L 305, lk 17).

⁽⁵⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

⁽⁶⁾ Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT 2000, L 180, lk 22; ELT eriväljaanne 20/01, lk 23).

16. juulil 2021 esitatud hagi – L'union nationale des indépendants solidaires versus komisjon

(Kohtuasi T-431/21)

(2021/C 422/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: L'union nationale des indépendants solidaires (Lorient, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Ortega)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjon rajas kaebusele antud vastuse tõlgendusele, mille ta oli ETL artikli 153 lõikele 4 ise andnud ja mis seega on õigusvastane;
- tuvastada, et komisjon rikkus oma aluslepingutest tulenevaid kohustusi ja eelkõige kohustusi, mis on sätestatud ETL artikli 105 lõikes 1;
- tuvastada, et CNAV ja temaga seotud üksused rikuvad EL konkurentsieeskirju;
- mõista komisjonilt l'union syndicale des indépendants solidaires kasuks advokaadi tasudena välja 2 500 eurot.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab kolm väidet oma hagi toetuseks, mis on esitatud komisjoni 18. mai 2021. aasta otsuse Ares(2021)3291074 peale, millega jäeti tema kaebus rahuldamata.

1. Esimene väide, et on rikutud ETL artiklit 267, millega seadusandja on andnud vaid Euroopa Liidu Kohtule pädevuse teha otsuseid aluslepingute tõlgendamise kohta. Hageja järeldeb sellest, et komisjon peab tunnustama Euroopa Kohtu poolt aluslepingutele antud tõlgenduse seadusjõudu.

2. Teine väide, et on rikutud ELTL artikli 153 lõiget 4. Hageja väidab, et komisjoni poolt sellele artiklile antud tõlgendus, mille kohaselt on sotsiaalkaitsesüsteemide loomine ja haldamine, sealhulgas pensionisüsteemid, peamiselt liikmesriikide pädevuses, ei saa olla tulemuslik. Hageja lisab, et komisjon ületab oma eelisõigusi, et põhjendada, miks ta keeldub tuvastamast, et kaebuses nimetatud üksus on EL konkurentsieeskirju rikkunud.
3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artikleid 101, 102 ja 105, kuna hageja sõnul on üks komisjoni ülesandeid just omal algatusel uurida eespool viidatud artiklites nimetatud põhimõtete rikkumise juhtumeid. Hageja leiab, et tema kaebuses nimetatud üksust saab käsitada vaid ettevõtjana, ja järeldeb sellest, et seega on EL õiguse konkurentsieeskirjade sätted tema suhtes kohaldatavad. Hageja leiab kokkuvõtteks, et Caisse nationale d'assurance vieillesse'i (CNAV) (riiklik pensionikassa) ja temaga seotud üksuste monopoolne seisund on õigusvastane.

3. augustil 2021 esitatud hagi – OE (*) versus komisjon

(Kohtuasi T-468/21)

(2021/C 422/26)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OE (*) (esindaja: advokaat G. Hervet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

esimese võimalusena

— tunnistada õigusvastaseks personalieeskirjade artikkel 71, millel põhineb ametisse nimetava asutuse 5. mai 2021. aasta otsus;

teise võimalusena

— teise võimalusena tuvastada ametisse nimetava asutuse 5. mai 2021. aasta otsuse tühisus;

seetõttu

— mõista Euroopa Komisjonilt OE (*) kasuks välja 51,89 eurot tööga seotud kulude katteks;

— kohustada Euroopa Komisjoni ükskõik mis viisil tagama OE (*) kutseliseks kasutuseks sobiva mahuga internet igas kaugtöö olukorras, mis võib ette tulla;

— mõista Euroopa Komisjonilt OE (*) kasuks välja 10 000 eurot tekkinud erinevate kahjude eest;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mis esimese võimalusena puudutab Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 71 õigusvastasust ja teise võimalusena ametisse nimetava asutuse 5. mai 2021. aasta otsuse tühisust, kuna see otsus ei ole kooskõlas personalieeskirjade artiklit 71 puudutava kohtupraktikaga. Lisaks mainib hageja selle väite põhjendamiseks ka hoolitsemis- ja hea halduse kohustuse rikkumist ning ametisse nimetava asutuse otsuse diskrimineerivust.
2. Teine väide on esitatud kutseliseks kasutuseks sobiva mahuga interneti tagamise nõude põhjenduseks ja selle kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7.
3. Kolmas väide on esitatud tekitatud kahju hüvitamise nõude põhjenduseks ja selle kohaselt on komisjoni õigusvastane tegevus tekitanud liidu lepinguvälise vastutuse.

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.